

Seppo Simola

Pääkirjoitus: Terävämpiä saarnoja

Pappien puheet ovat enimmiltään pyöreitä ja pehmeitä, vailla terää ja liikkeelle panevaa voimaa.

Olipa mitänsanomaton saarna. Sanoja kyllä tuli vuolaana virtana, mutta ajatusta ei juuri löytynyt. Pappien saarnat ovat useimmiten tylsiä. Ne ovat enimmiltään koosteita jo monet kerrat kuulluista hurskaista fraaseista. Niistä eivät juurikaan välity uudet ajatukset saati tunteen palo. Tämä on satunnaisen kirkossakävijän kokemus.

Lähes 50 jumalanpalveluksessa vuoden mittaan käyneen messubongarin kokemukset vahvistavat jonkinlaisen saarnan kriisin. Puheet ovat enimmiltään pyöreitä ja pehmeitä, vailla terää ja liikkeelle panevaa voimaa. Niissä pelataan varman päälle, ettei kukaan suuttuisi. No, yleensä kukaan ei suutu, mutta ei kyllä liukahda muuhunkaan suuntaan.

Meiltä puuttuu tykkänään tapa antaa papeille kunnon palautetta puheistaan. Kirkon ovella saatetaan kätellä ja sanoa joku hymistelevä sana. Päästämme pappimme liian helpolla. Suurin osa antaa palautetta jaloillaan. Kirkkoon ei viitsitä edes tulla, koska odotettavissa ei ole mitään innostavaa tai nostattavaa (NETTI).

*Kirjoittaja on Kirkko ja kaupunki -lehden päätoimittaja (11.12.15).
seppo.simola@evl.fi*

JULISTUKSEN MERKITYS

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu". Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? **Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä?** Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!" (Room.10:13-15).

JULISTUS TUO PELASTUKSEN

Kun omainen, läheinen tai tuttava muuttaa tästä ajasta iäisyyteen, nousee polttavana esille kysymys hänen pelastumisestaan. Mikä oli hänen suhteensa julistettuun Sanaan?

1. Oliko hän omakohtaisessa uskossa?
2. Kävikö hän sanankuulossa?
3. Oliko julistava pappi itse uskossa?
4. Kuuluiko vainaja pelastavaan yhteisöön (lahkolainen ei pääse taivaaseen, Gal.5:19-21).

SAARNAN ONGELMAT

1. Sanoma puuttuu. Puhutaan paljon sanomatta mitään.
2. Omakohtainen pelastuskokemus puuttuu.
3. "Perunanviljelyssaarnat." Puhutaan asioista, jotka eivät varsinaisesti liity kristinuskoon. Liikutaan maallisella sektorilla.
4. Pysytään "viihdelinjalla". Kirkko ei ole viihteen esittämistä varten!
5. On pitkälti luovuttu LAKI – EVANKELIUMI – linjasta.
6. Sakramentalismi on Rooman kirkon surkeana perintönä hiipinyt kirkkoon.
7. Puhuuko saarnaaja "näkyjään ja ilmestyksiään" Raamatun sijasta? Olemme tällöin tekemisissä "toisen evankeliumin" kanssa (Gal.1:6-9).
8. Onko saarnamiehelle "oikea osoite" (2. Tim.2:15).

ESKATOLOGINEN NÄKÖALA

Jos julistaja unohtaa ”aikain merkit”, hänen jalkansa ovat ”tukevasti ilmassa”!

”Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: ”Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. **Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa**” (Matt.16:1-3).

Kaikki saarnat tulisi esittää ESKATOLOGISISSA kehyksissä.

AIKAMME SUURIN HARHA

Tänään uskovia agiteerataan maailman kanssa intensiiviseen yhteistyöhön. Uskovan tulee ”vaikuttaa”! Nämä LOOT – kristityt haluavat solmia ”epäpyhän yhteyden” maailman kanssa. Raja uskovien ja maailman väliltä on poistettu. Samalla myös on luovuttu ”jako kahteen” – opista.

”Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, astuivat he Serubbaabelin ja perhekunta-päämiesten luo ja sanoivat heille: **”Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kansanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin tekin**, ja hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät tänne”. Mutta Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet sanoivat heille: **”Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle**, niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käskenyt” (Estra 4:1-3).

ANTIKRISTUKSEN ASKELEET JO KUULUVAT

Nämä luopiokristityt haluavat integroitua maailman kanssa juuri nyt, kun antikristillinen aika lähestyy. Teologia on muovattu jo valmiiksi ”joka miehen” teologiaksi. 1. uskonkappaleen kristillisyydellä on tie petattu valmiiksi antikristilliseen maailmankirkkoon. Kaikki ovat Jumalan lapsia. Tämä teologia on KIRKKOJEN MAAILMANNEUVOSTON teologiaa ja yhdistää tehokkaasti kansankirkon ja vapaat suunnat.

”Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**” (2. Tess.3:1,2).

”Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen” (Jaak.4:4).

AVAINKYSYMYS – YHTEISKUNNALLINEN OSALLISTUMINEN

Tässä saatana tulee seurakuntaan ”valkeuden enkelinä”:

”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä **itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi**” (2. Kor.11:13,14).

Tahdotaan olla ”suolana ja valona” (Matt.5:13,14), mutta itse asiassa kristitty, joka liehittelee maailmaa, on ”entinen kristitty”.

Halutaan puuhaila kaikissa maallisissa asioissa. ”MUUKALAISUUS” ei sovi tämän päivän kristitylle; uskova on maailmassa kuin ”kala vedessä”.

LASSE MARJOKORPI

”On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeettallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti tilanteen vanhurskauttajaksi, se ei enää toimita tehtäväänsä, vaan on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi. Peruslankeemus on Jumalan sanan mukauttaminen vallitsevaan tilanteeseen”
(Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.40).

”Saarna, joka pidetään tavalliselle kirkkoyleisölle, saa olla kuinka tekstille uskollinen tahansa, mutta jos siinä ei esitetä kristinuskon joko – tahi -vaatimusta, todellisen uskon ja kääntymisen vaatimusta, niin se ei pohjimmaltaan ole kristillinen eikä uustestamentillinen” (Marjokorpi, mt.s.47).

”Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella. Niin menkäämme siis hänen tykönsä **”ulkopuolelle leirin”**, hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme” (Hebr.13:12-14).

Sanasta luopuneet kristityt kiiruhtavat fuusioitumaan jumalattomaan yhteiskuntaan ennen kuin antikristus ilmaantuu! Demonista touhua!